

RP 19/2009 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om medling i arbetstvister

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om medling i arbetstvister ändras.

Det föreslås att systemet med distriktsförlikningsmän för medling i arbetstvister mellan arbetsgivare samt arbetstagare och tjänstemän slopas. Enligt förslaget ska i stället för distriktsförlikningsmän till medlingsuppgifter förordnas ett lämpligt antal förlikningsmän med hela landet som verksamhetsområde. En förlikningsman ska vara stationerad på Åland.

Riksförlikningsmannen, som statsrådet utnämner för en viss tid, ska vara chef för förlikningsmännen. Statsrådet ska på framställning av riksförlikningsmannen förordna förlikningsmännen till sina uppgifter för tre år. De nuvarande distriktsförlikningsmännen ska fortsätta som förlikningsmän enligt den föreslagna lagen till utgången av mandatperioden.

Lagen avses träda i kraft sommaren 2009.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
2.1 Lagstiftning och praxis.....	3
2.2 Bedömning av nuläget	4
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	5
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	6
4.1 Ekonomiska konsekvenser	6
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	6
4.3 Samhälleliga konsekvenser	6
4.4 Beredningsskeden och beredningsmaterial	6
4.5 Remissyttranden och hur de har beaktats.....	7
DETALJMOTIVERING	7
1 LAGFÖRSLAG	7
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	9
3 IKRAFTTRÄDANDE	9
LAGFÖRSLAG	10
Lag om ändring av lagen om medling i arbetstvister	10
BILAGOR.....	13
PARALLELLTEXT	13
Lag om ändring av lagen om medling i arbetstvister	13
FÖRORDNINGSGUTKAST	18
Statsrådets förordning om medling i arbetstvister	18

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

I lagen om medling i arbetstvister (420/1962) finns bestämmelser om ett system för medling i arbetstvister mellan arbetsgivare och arbetstagare och tjänstemän samt främjande av relationerna mellan dem. Systemet gör det möjligt för arbetsmarknadsparterna att i situationer med arbetstvister anlita en utomstående och oberoende part för att uppnå förlikning. Förlikningsväsendet har en viktig roll också i främjandet av relationerna mellan parterna. Det har också betydelse för tryggandet av arbetsmarknadens stabilitet och förutsägbarhet.

Medlingsorganisationen i dess nuvarande form baserar sig på lagen från 1962. Lagen har ändrats flera gånger medan den har varit i kraft. Ändringarna har varit innehållsmässigt små och huvudsakligen tekniska.

Reformen av medlingsverksamhetens organisation syftar till att svara på de utmaningar som förändringarna på arbetsmarknaden för med sig. Det faktum att de branschvisa kollektivavtalsförhandlingarna gäller hela landet och att behovet av regionala förhandlingar minskat har resulterat i ett behov att ändra lagstiftningen.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning och praxis

I enlighet med 1 § i lagen om medling i arbetstvister fanns det sedan år 1971 för medling i arbetstvister mellan arbetsgivare och arbetstagare och tjänstemän samt för främjande av relationerna mellan dem två riksförlikningsmannatjänster. År 1980 ändrades lagen så att den ena tjänsten tills vidare kunde lämnas obesatt då förlikningsväsendets skötsel inte krävde två riksförlikningsmän.

Därutöver finns det ett nödigt antal distriktsförlikningsmän, vilkas antal och verksamhetsområden fastställs genom förordning av statsrådet och som handhar sitt uppdrag såsom bisyssla. Enligt 2 mom. får för viss förlikningsuppgift dessutom en tillfällig förlikningsman eller förlikningsnämnd tillsättas. Sådana tillfälliga förlikningsmän som be-

stämmelserna möjliggör har använts endast sällan, åren 1962–2008 endast nio gånger och senast år 1988.

Enligt 3 § 1 mom. 3–5 punkten åligger riksförlikningsmannen bl.a. att i hela landet leda förlikningsverksamheten vid arbetstvister och i första hand vidta de förlikningsåtgärder som föranleds av arbetstvister, vilka omfattar flera distriktsförlikningsmäns verksamhetsområde. Riksförlikningsmannen är förman för distriktsförlikningsmännen och han kan vid behov förordna en distriktsförlikningsman, som samtyckt därtill, att utföra viss förlikningsuppgift utom sitt verksamhetsområde antingen självständigt eller såsom biträde åt vederbörande riksförlikningsmän. Enligt 2 mom. är riksförlikningsmännen suppleanter för varandra. Finns det endast en riksförlikningsman, förordnar statsrådet en av distriktsförlikningsmännen att verka såsom suppleant för riksförlikningsmannen.

Enligt 4 § har riksförlikningsmännen en byrå vid arbetsministeriet. Byrån finns numera vid arbets- och näringsministeriet. Om det finns två riksförlikningsmän, förordnar statsrådet den ena av dem till föreståndare för byrån. I övrigt fastställs arbetsfördelningen mellan riksförlikningsmännen av ministeriet.

Enligt 5 § åligger det distriktsförlikningsmannen att på begäran av parterna vara ordförande vid förhandlingar om åstadkommande av arbets- eller tjänstekollektivavtal. Det åligger distriktsförlikningsmannen att ofördörligen till riksförlikningsmannabyrån anmäla sådan arbetstvist inom hans verksamhetsområde som kan äventyra arbetsfreden. Det åligger distriktsförlikningsmannen att vidtaga de förlikningsåtgärder som föranleds av arbetstvister inom hans verksamhetsområde samt utföra de uppgifter som vederbörande riksförlikningsman ålägger honom.

I 7 och 8 § finns bestämmelser om arbetsinställelse. I 9 § finns bestämmelser om förlikningsmannens skyldighet att vidta åtgärder för att bilägga arbetstvisten. I 10–13 § finns bestämmelser om förlikningsmannens skyldigheter och befogenheter när han utför ett förlikningsuppdrag. I 17 § ingår en straffbestämmelse.

Enligt 20 § ska arvoden till distriktsförlikningsmän och tillfälliga förlikningsmän samt till ordföranden och ledamöterna i en förlikningsnämnd jämte övriga kostnader för förlikningsverksamheten betalas av statsmedel.

Enligt 1 § i förordningen om medling i arbetstvister (1205/1987) kan det vid riksförlikningsmännens byrå utöver två tjänster som riksförlikningsman finnas tjänster som sekreterare, avdelningssekreterare, byråsekreterare och maskinskrivare samt andra tjänster. Dessutom kan vid byrån finnas tillfälliga tjänstemän och personal i arbetsavtalsförhållande. Vid riksförlikningsmännens byrå finns dock numera inga andra tjänstemän än en riksförlikningsman och en avdelningssekreterare.

Enligt 2 § i förordningen om medling i arbetstvister är behörighetsvillkor för tjänsterna vid riksförlikningsmännens byrå följande: för tjänsten som riksförlikningsman högre högskoleexamen samt god förtrogenhet med arbetslagstiftningen och arbetsmarknaden (1 punkten), för tjänsten som sekreterare juris kandidatexamen samt förtrogenhet med arbetslagstiftningen (2 punkten), för tjänsten som avdelningssekreterare studentexamen eller inom yrkesinriktad utbildning avlagd lämplig examen på institutsnivå (3 punkten) samt för övriga tjänster för tjänsten lämplig utbildning (4 punkten).

Enligt förordningens 4 § är distriktsförlikningsmännen sex till antalet. Envar av dem har som verksamhetsområde ett av följande distrikt: I distriktet, som omfattar Södra Finlands län, II distriktet, som omfattar Västra Finlands län, III distriktet, som omfattar Östra Finlands län, IV distriktet, som omfattar Uleåborgs län och Lapplands län samt V distriktet, som omfattar Ålands län. I vart och ett av distrikten finns det en distriktsförlikningsman med undantag av II distriktet som har två distriktsförlikningsmän.

Enligt förordningens 5 § fordras det av en distriktsförlikningsman att han genom tidigare verksamhet har visat sådan skicklighet och förmåga som krävs för att uppgiften skall kunna skötas med framgång.

Enligt förordningens 7 § kan det på framställning av den riksförlikningsman som förordnats till förman för riksförlikningsmännens byrå, innan medling inleds, och på

framställning av den förlikningsman som utför en förlikningsuppgift medan medling pågår, utses en tillfällig förlikningsman eller förlikningsnämnd.

Enligt förordningens 8 § kan riksförlikningsman liksom distriktsförlikningsman förordnas till ordförande eller ledamot i förlikningsnämnd samt distriktsförlikningsman till tillfällig förlikningsman utanför sitt eget distrikt.

2.2 Bedömning av nuläget

Den nuvarande medlingsorganisationen har använts sedan år 1962. Under de gångna mer än fyrtio åren har antalet arbetstvister som varit föremål för medling varierat stort. Således var t.ex. antalet arbetstvister som var föremål för medling under 1960-, 1970- och 1980-talen flerfaldigt jämfört med antalet arbetstvister som varit föremål för medling på 1990- och 2000-talen. Ytterligheterna i detta sammanhang representeras å ena sidan av år 1984 då sammanlagt 200 arbetstvister var föremål för medling och å andra sidan åren 2004 och 2006 då fyra arbetstvister var föremål för medling.

Statistiken över medlingsverksamheten från åren 1963—2007 visar att antalet arbetstvister som varit föremål för medling fördelat sig ganska ojämnt mellan riksförlikningsmännen och distriktsförlikningsmännen. Åren 1963—1989 tillämpades medling vid sammanlagt 1623 arbetstvister. Av dem var 952 (59 procent) sådana tvister där riksförlikningsmannen skötte medlingen och 671 arbetstvister (41 procent) sådana där distriktsförlikningsmännen svarade för medlingen. Åren 1990—2007 uppgick antalet arbetstvister som var föremål för medling till 344. Av dem var riksförlikningsmannen medlare i 244 tvister, dvs. ca 70 procent av fallen, och i ca 30 procent av fallen (100 arbetstvister) fungerade distriktsförlikningsmännen som medlare.

I fråga om arbetstvister som varit föremål för medling fördelar sig medlingsuppdragen ojämnt mellan olika distriktsförlikningsmän. Detta beror på att arbetstvisterna fördelar sig geografiskt ojämnt mellan landets olika delar. Tyngdpunkten ligger på Södra Finland.

Enligt den nuvarande lagen är en distriktsförlikningsmans mandattid tre år. Mandattiderna för de nuvarande förlikningsmännen löper ut åren 2010 och 2011.

Det vanligaste fall som leder till medling i en arbetstvist har samband med upphörandet av ett gällande kollektivavtal och hotet om arbetsinställelse för att få till stånd ett nytt kollektivavtal.

Det faktum att arbetstvisterna har ändrat karaktär under de senaste årtiondena har för sin del ökat trycket på ändring av medlings-systemet. Tidigare gällde en typisk arbetstvist som blev föremål för medling ett oorganiserat företag mot vilket fackförbundet riktade ett hot om arbetsstrid för att utöva påtryckningar på företaget i syfte att få det att underteckna ett kollektivavtal. Numera händer det allt oftare att fackförbundet kräver att ett företag ska binda sig vid något av de redan gällande riksomfattande kollektivavtalen. Det framförs också krav på byte av ett kollektivavtal som tillämpas vid ett företag mot ett annat kollektivavtal. Vidare kan uppfattningarna om det allmänbindande kollektivavtal som ska tillämpas vid ett företag variera stort mellan parterna och fackförbundet slutligen söka en lösning på detta genom en arbetsstrid.

Arbetstvister av ovan nämnd art har ofta också arbetskraftspolitiskt en riksomfattande räckvidd. Till följd av detta kan distriktsförlikningsmannen i fråga föreslå att fallet överförs till riksförlikningsmännens byrå för behandling. Orsaken till överföringen kan också vara praktisk eftersom de parter som har en avgörande betydelse med tanke på lösningen av en arbetstvist ofta kommer någon annanstans ifrån än från distriktsförlikningsmannens verksamhetsområde.

Antalet medlingsuppgifter påverkas också av förändringarna i företagens omvärld och företagens koncentration på sina egna kärnafärsverksamheter. Företagen har organiserat sin verksamhet för att motsvara förändringarna i omvärlden bl.a. genom effektivare nätverksbildning samt genom ändring av sina verksamheter och sin affärsverksamhet. Ändringar har genomförts bl.a. genom fusion, överlåtelse av rörelse, bolagisering, läggande av verksamheter ut på entreprenad och övergång till användning av köpta tjänster. Bl.a.

till följd av utläggningen av verksamheter uppstår det ofta problem beträffande vilket kollektivavtal som ska tillämpas och hur organisatoriskt representativt det är. Också privatisering av offentliga tjänster eller annan omorganisering av verksamheterna kan leda till tvister om kollektivavtalsgränserna och organisationspolitiska tvister. Dessa tvister är ofta principiella och har därför en mer omfattande effekt än en tvist som endast berör ett företag eller en organisation.

Till följd av att arbetstvisterna ändrat karaktär möjliggör den nuvarande medlingsorganisationen inte tillräckligt flexibel och effektiv användning av de resurser som reserverats för medlingsverksamheten. Den nuvarande organisationen med distriktsförlikningsmän har upplevts vara i viss mån stel.

I propositionen tas hänsyn till planerna på att avskaffa de nuvarande länen samt att inrätta nya regionala förvaltningsmyndigheter. Regeringen anser att propositionen behövs trots eventuella kommande regionförvaltningsreformer.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

I propositionen föreslås att systemet med distriktsförlikningsmän avskaffas. Målet med omorganisationen av medlingsverksamheten är att bättre än tidigare kunna svara på arbetslivets förändrade behov. Enligt förslaget skulle ett behövligt antal förlikningsmän kunna förordnas. När förlikningsmän förordnas vill man säkerställa att olika avtalsbranscher har tillgång till så sakkunniga och kompetenta förlikningsmän som möjligt.

För att förlikningsmännen ska kunna användas effektivt och för att de skulle kunna upprätthålla sitt yrkeskunnande föreslås att förlikningsmännen har hela landet som sitt verksamhetsområde. Då förlikningsmännen inte längre har något särskilt distrikt eller bestämt verksamhetsställe skulle frågan om deras hemvist, med undantag för Åland, inte ha så stor betydelse som tidigare. Som förlikningsmän skulle dock också i fortsättningen kunna förordnas lämpliga personer från olika håll i landet.

Målet för omorganisationen av förlikningsväsendet är att förbättra förlikningsmännens

möjligheter att upprätthålla sin kompetens på området och skaffa mer erfarenhet. Reformen skulle ge riksförlikningsmannen en möjlighet att fördela de enskilda medlingsuppgifterna på ett koncentrerat men samtidigt flexibelt sätt. Den syftar vidare till att förbättra medlingssystemets förmåga att reagera på och beredskap att svara mot eventuella strejkhot i ett så tidigt skede som möjligt.

Det har ansetts nödvändigt att reformera medlingsorganisationen för att säkerställa arbetsmarknadens stabilitet och förutsägbarhet.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Propositionen bedöms inte ha några stats-ekonomiska kostnadseffekter. Avsikten är att de nuvarande distriktsförlikningsmännen ska fortsätta som förlikningsmän enligt den föreslagna lagen till utgången av mandatperioden. Riksförlikningsmannen ska bedöma hur stort antal förlikningsmän som behövs vid en viss tidpunkt på basis av det aktuella arbetsmarknadsläget. Statsrådet ska förordna förlikningsmännen på framställning av riksförlikningsmannen.

Enligt den gällande förordningen om medling i arbetstvister utbetalas till distriktsförlikningsmännen utöver ett månatligt arvode dessutom ett arvode för utförda förlikningsuppgifter, dagtraktamente och ersättning för resekostnader enligt vad arbets- och näringsministeriet bestämmer. Enligt förslaget ska arbets- och näringsministeriet fastställa det arvode som betalas till en förlikningsman. Kostnadsutvecklingen är beroende av innehållet i arvodesbeslutet.

Då förlikningsmännens arvode betalas utgående från de arbetstimmar som använts till medlingsuppgifter, kommer de faktiska kostnaderna för medlingsverksamheten att bero på antalet arbetstvister som kräver medling och å andra sidan den arbetsmängd som medlingen tar i anspråk.

Genom effektiv medling i arbetstvister kan man påverka företags och andra arbetsgivar-sammanslutningars verksamhet och minska de ekonomiska förluster som arbetstvister kan medföra för parterna. Ett välfungerade system för medling i arbetstvister bidrar till

en välfungerande arbetsmarknad och skapar förtroende för relationerna mellan de parter som verkar på den. Det är dock omöjligt att göra en uppskattning i euro av dessa verkningar.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Propositionen har inte några konsekvenser för myndigheternas verksamhet i övrigt. De föreslagna ändringarna av bestämmelser handlar endast om en omorganisation av medlingsorganisationen vilken syftar till att öka organisationens interna effektivitet och flexibilitet.

4.3 Samhälleliga konsekvenser

Den föreslagna riksomspännande förlikningsmannaorganisationen syftar till att utveckla förfarandena i anslutning till medlingsverksamheten.

Arbetstvister som blir föremål för medling kan inte längre betraktas endast ur en lokal eller regional synvinkel. Medlingen i lokala arbetstvister kan inte alltid skötas enbart med lokala resurser. Förslaget om en övergång från systemet med distriktsförlikningsmän till en förlikningsmannaorganisation som spänner över hela landet syftar till att skapa en möjlighet att sköta medlingen flexibelt på antingen den lokala eller den nationella nivån. Därigenom skulle man kunna undvika sådana problematiska situationer som orsakas av gällande bestämmelser och där en distriktsförlikningsman mitt i en medlingsprocess blir tvungen att överföra ärendet till riksförlikningsmännens byrå på grund av ärendets stora arbetskraftspolitiska räckvidd.

Reformen är ägnad att effektivisera medlingsverksamheten i ovan nämnda överföringsfall och den har således till denna del en betydande samhällelig effekt.

4.4 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Vid ett möte mellan statsminister Matti Vanhanen och arbetsmarknadens centralorganisationer i september 2008 konstaterades att arbetsmarknadsorganisationerna inom sig bör diskutera frågor som rör medlingen i ar-

betstvister och arbetsfreden i ett större perspektiv. Under hösten 2008 har arbetsmarknadens centralorganisationer samt statens arbetsmarknadsverk, kommunala arbetsmarknadsverket och kyrkans arbetsmarknadsverk diskuterat frågan om utvecklande av systemet för medling i arbetstvister. Vid förhandlingarna har parterna nått överenskommelse om riktlinjerna för hur systemet ska utvecklas.

I december 2008 har arbetsmarknadsparterna lämnat in sina utvecklingsförslag till arbets- och näringsministeriet. Propositionen har därefter beretts på trepartsbasis under

ledning av arbets- och näringsministeriet. Propositionen är enhällig.

4.5 Remissyttranden och hur de har beaktats

Följande instanser har ombetts ge utlåtanden om propositionen: arbetsmarknadsorganisationerna, Företagarna i Finland, justitieministeriet och riksförlikningsmännens byrå. I utlåtandena har propositionen ansetts vara befogad och ändamålsenlig. Utlåtandena har till behövliga delar beaktats vid finslipningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1 kapitlets rubrik. Det föreslås att kapitlets rubrik ändras så att den motsvarar innehållet i kapitlet.

1 §. Enligt *1 mom.* ska det för medling i arbetstvister mellan arbetsgivare samt arbetstygare och tjänstemän finnas en tjänst som riksförlikningsman. Dessutom ska det finnas ett behövligt antal förlikningsmän med uppdraget som bisyssla.

Enligt den gällande lagen är det möjligt att utse två riksförlikningsmän. Denna möjlighet har dock aldrig utnyttjats utan i medlingsverksamheten har i praktiken deltagit förutom riksförlikningsmannen dessutom ett antal distriktsförlikningsmän. Det föreslås att man slopar möjligheten att utse två riksförlikningsmän.

Det föreslås dessutom att systemet med distriktsförlikningsmän avskaffas. Distriktsförlikningsmännen ska ersättas med förlikningsmän som förordnas av statsrådet, som har uppdraget som bisyssla och som har hela landet som sitt verksamhetsområde. Riksförlikningsmannen ska vara chef för förlikningsmännen. Således ska 6 och 10—13 § tolkas så att med förlikningsman avses både riksförlikningsmannen och en förlikningsman som sköter uppdraget som bisyssla.

Momentet innehåller också en bestämmelse om befogenhet att utfärda förordning. Bestämmelser om utnämning av riksförlik-

ningsman och förordnande av dennes ställföreträdare, behörighetsvillkoren för riksförlikningsman samt förordnande av förlikningsmän, förutsättningarna för att bli förordnad till förlikningsman och om förlikningsmännens mandatperiod ska utfärdas genom förordning av statsrådet. Av denna anledning föreslås bestämmelsen om behörighet att utfärda förordning i 21 § i den gällande lagen bli upphävd.

Enligt *2 mom.* kan en förlikningsnämnd tillsättas för en viss medlingsuppgift. Det föreslås att systemet med tillfälliga förlikningsmän enligt *2 mom.* i den gällande lagen ska slopas. Enligt momentet ska bestämmelser om tillsättande av en förlikningsnämnd och biträdande av den utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §. I *1 mom.* finns bestämmelser om att riksförlikningsmannens byrå finns i anslutning till arbets- och näringsministeriet och att riksförlikningsmannen är chef för byrån. Riksförlikningsmannen ska således vara chef för byråns personal och för de förlikningsmän som har uppdraget som bisyssla. Riksförlikningsmannen ska svara för den allmänna verksamheten och organiseringen av arbetet vid byrån samt bestämma om uppgiftsfördelningen mellan förlikningsmännen.

Eftersom det ska finnas endast en riksförlikningsman ska byråns namn ändras till riksförlikningsmannens byrå.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om riksförlikningsmannens uppgifter. Det föreslås att avskaffandet av systemet med distriktsförlikningsmän samt bestämmelsen i 1 mom. om riksförlikningsmannens ställning som chef för förlikningsmännen beaktas i uppgiftsförteckningen.

Enligt 1 punkten ska riksförlikningsmannen i samverkan med arbetsmarknadsorganisationerna söka främja relationerna mellan arbetsgivare samt arbetstagare och tjänstemän samt deras organisationer. Enligt 2 punkten ska riksförlikningsmannen på begäran av parterna vara ordförande vid förhandlingar om åstadkommande av arbets- eller tjänstekollektivavtal eller förordna en förlikningsman till ordförande vid förhandlingarna.

Enligt 3 punkten ska riksförlikningsmannen sörja för medlingen i arbetstvister i hela landet. Dessutom finns i 3 punkten bestämmelser om riksförlikningsmannens rätt att vid behov förordna en förlikningsman att sköta en viss medlingsuppgift antingen självständigt eller som biträde åt riksförlikningsmannen. Det kan bli aktuellt att utse biträde särskilt i fråga om omfattande arbetstvister som kräver svåra och arbetsdryga utredningar.

Det är riksförlikningsmannens uppgift att organisera medlingsverksamheten på ett ändamålsenligt sätt. När riksförlikningsmannen sörjer för att medlingsverksamheten blir ändamålsenligt skött i hela landet ska riksförlikningsmannen särskilt fästa uppmärksamhet vid att man vid lösningen av arbetstvister som är omfattande eller som har betydande verkningar anlitar den bästa expertis och kompetens som finns att tillgå i situationen i fråga.

I den gällande 3 § 1 mom. 4 punkten finns en bestämmelse enligt vilken riksförlikningsmannen är förman för distriktsförlikningsmännen. Bestämmelsen behövs inte längre eftersom riksförlikningsmannens ställning som chef framgår av 1 mom. i den föreslagna paragrafen. På grund av att systemet med distriktsförlikningsmän slopas behövs inte heller bestämmelsen om riksförlikningsmannens uppgift att besluta om arbetsfördelningen mellan förlikningsmän längre.

I 4 punkten föreslås bestämmelser om riksförlikningsmannens skyldighet att utföra

andra uppgifter som statsrådet ålägger riksförlikningsmannen. Bestämmelsen motsvarar 3 § 1 mom. 7 punkten i den gällande lagen.

5 §. Enligt paragrafen ska en förlikningsman utföra de uppgifter som riksförlikningsmannen enligt 2 § ålägger förlikningsmannen. När riksförlikningsmannen uppdrar åt någon förlikningsman att sköta en viss medlingsuppgift ska riksförlikningsmannen å ena sidan beakta arbetstvstens art och omfattning samt den specialsakkunskap som uppgiften kräver samt å andra sidan varje förlikningsmans erfarenhet av och kunnande om bl.a. olika verksamhets- och avtalsområden.

7 §. I paragrafen ingår bestämmelser om arbetsinställelse och anmälan om utvidgning av den. I 1 mom. föreslås en teknisk ändring. Meddelandet om arbetsinställelse ska skickas till riksförlikningsmannens byrå. Det gamla 2 mom. som har samband med systemet med distriktsförlikningsmän ska inte mera tas in i lagen.

8 §. I paragrafen ingår bestämmelser om inledande och utvidgning av arbetsinställelse och om möjligheten att förbjuda dessa för en bestämd tid. I paragrafen föreslås en teknisk ändring på grund av att arbetsministeriets namn har ändrats till arbets- och näringsministeriet.

9 §. Efter att ha mottagit det meddelande som förutsätts i 7 § ska riksförlikningsmannen eller en förlikningsman som denne förordnat ofördröjligen vidta sådana åtgärder som förlikningsmannen finner ändamålsenliga för biläggande av tvisten. Ordalydelsen i paragrafen föreslås bli preciserad så att skyldigheten att handla skulle gälla riksförlikningsmannen eller en förlikningsman som denne förordnat att sköta ett medlingsuppdrag.

Enligt paragrafen ska riksförlikningsmannen även annars då riksförlikningsmannen fått kännedom om en arbetstvist som äventyrar arbetsfreden, få vidta de åtgärder som ärendet kräver. Riksförlikningsmannen kunde alltså sträva efter att genom sin egen arbetsinsats lösa tvisten redan på förhand innan ett hot om arbetsinställelse har framförts. Paragrafen motsvarar till sitt innehåll 9 § i den gällande lagen.

15 §. Enligt paragrafen ska parter som för förlikning eller avgörande av en arbetstvist tillsatt ett särskilt organ, meddela detta till riksförlikningsmannens byrå. I paragrafen föreslås en teknisk korrigeringsmed anledning av att namnet på riksförlikningsmännens byrå ändras.

17 §. I 1 mom. föreslås en korrigeringsmed hänvisningen som beror på ändringen av 7 §. Det föreslås dessutom att momentet preciseras så att brottsbeteckningen brott mot lagen om medling i arbetstvister fogas till det.

I 2 mom. föreslås en ändring av språkdräkten.

20 §. I 1 mom. föreslås bestämmelser om att kostnaderna för arvoden och ersättningar som betalas till förlikningsmännen och ledamöterna i förlikningsnämnden ska betalas av statsmedel. Det föreslås att paragrafen ändras så att innehållet motsvarar den nya förlikningsmanorganisationen. Beslutet om utbetalning av arvoden och ersättande av kostnader ska fattas av arbets- och näringsministeriet.

Ordalydelsen i **2 mom.** föreslås bli ändrad. Inga avgifter föreslås i fortsättningen heller bli uttagna för de handlingar och expeditioner som utfärdas av förlikningsmän.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Om utnämning av och förordnande till uppgiften som riksförlikningsman och förlikningsmän samt om tillsättande av en förlikningsnämnd, om förlikningsmännens mandattider och behörighetsvillkor samt om riksförlikningsmannens ställföreträdare ska närmare bestämmelser utfärdas genom en ny förordning om medling i arbetstvister.

Riksförlikningsmannen ska utnännas av statsrådet. Till tjänsten som riksförlikningsman ska för en bestämd tid på fyra år utnännas en person som uppfyller behörighetsvillkoren. När riksförlikningsmannen utnämns ska arbets- och näringsministeriet enligt den praxis som har etablerats höra centralorganisationerna på arbetsmarknaden. Det är motiverat att höra arbetsmarknadsorganisationerna med tanke på den särställning som riksförlikningsmannen har. Att det finns förtroende mellan riksförlikningsmannen och arbets-

marknadsorganisationerna är en förutsättning för att medlingsverksamheten kan skötas med framgång.

Det föreslås att den övriga personalen vid riksförlikningsmannens byrå ska utnännas och anställas av riksförlikningsmannen i egenskap av chef för byrån i fråga.

Riksförlikningsmannen ska föreslå ett behövt antal förlikningsmän. Det föreslås att en av förlikningsmännen ska vara permanent stationerad på Åland. Alla förlikningsmän ska dock ha hela riket som sitt verksamhetsområde.

Riksförlikningsmannen ska efter att ha hört centralorganisationerna på arbetsmarknaden framlägga arbets- och näringsministeriet förslag om förordnande av en förlikningsman till sin uppgift. Statsrådet ska förordna förlikningsmännen med uppdraget som bisyssla för en mandattid på tre år.

I förordningen föreslås bestämmelser om förfaringsätten vid tillsättandet av förlikningsnämnden samt om riksförlikningsmannens skyldighet att vid behov biträda förlikningsnämnden i medlingsuppgifterna.

3 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft sommaren 2009, innan nästa förhandlingsrunda för åstadkommande av nytt kollektivavtal ska inledas.

Syftet med omorganisationen av medlingsverksamheten är att svara mot de förändringar som skett på arbetsmarknaden. Avsikten är att öka förlikningsväsendets effektivitet och förmåga att reagera genom att slopa systemet med distriktsförlikningsmän och att övergå till ett system med förlikningsmän som har hela landet som verksamhetsområde.

De distriktsförlikningsmän som förordnats till uppgiften före lagens ikraftträdande fortsätter som förlikningsmän enligt den föreslagna lagen till utgången av sin mandatperiod. Vid behov ska statsrådet på framställning av riksförlikningsmannen förordna ett med tanke på utvecklingen av antalet arbetstvister i samhället behövt antal förlikningsmän.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om medling i arbetstvister

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 27 juli 1962 om medling i arbetstvister (420/1962) 4 och 21 §, av dem 4 § sådan den lyder i lag 32/1989,

ändras rubriken för 1 kap., 1, 3, 5 och 7 §, 8 § 1 mom. samt 9, 15, 17 och 20 §, av dem 1 § sådan den lyder i lagarna 668/1970 och 405/1980, 3 § sådan den lyder i nämnda lagar 668/1970, 405/1980 och 32/1989 samt i lag 1179/1993, 5 § sådan den lyder i nämnda lagar 668/1970 och 1179/1993, 7 och 15 § sådana de lyder i nämnda lag 668/1970, 8 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag 32/1989 och 20 § sådan den lyder i lag 1198/1987 som följer:

1 kap.

Riksförlikningsman, förlikningsmän och förlikningsnämnd

1 §

För främjande av fungerande arbetsmarknader och för medling i arbetstvister finns det en tjänst som riksförlikningsman. Dessutom kan det förordnas ett behövligt antal förlikningsmän med uppgiften som bisyssla. Bestämmelser om utnämning av riksförlikningsman och förordnande av dennes ställföreträdare, behörighetsvillkoren för riksförlikningsmannen samt om förordnande av förlikningsmän, villkoren för att bli förordnad till förlikningsman och om förlikningsmännens mandatperiod utfärdas genom förordning av statsrådet.

För en viss medlingsuppgift kan en förlikningsnämnd tillsättas. Bestämmelser om tillsättande av en förlikningsnämnd och biträdande av den utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Riksförlikningsmannens byrå finns vid arbets- och näringsministeriet. Riksförlikningsmannen är chef för byrån. Bestämmelser om utnämning och anställning av perso-

nal vid riksförlikningsmannens byrå utfärdas genom förordning av statsrådet.

Riksförlikningsmannen ska

1) i samverkan med arbetsmarknadsorganisationerna sträva efter att främja relationerna mellan arbetsgivare samt arbetstagare och tjänstemän samt deras organisationer,

2) på begäran av parterna vara ordförande vid förhandlingar om åstadkommande av arbets- eller tjänstekollektivavtal eller förordna en förlikningsman till ordförande vid förhandlingarna,

3) sörja för medlingen i arbetstvister i hela landet och vid behov förordna en förlikningsman att sköta en viss medlingsuppgift antingen självständigt eller som biträde för riksförlikningsmannen,

4) utföra de övriga uppgifter som statsrådet ålägger riksförlikningsmannen.

5 §

En förlikningsman ska utföra de uppgifter som riksförlikningsmannen ålägger förlikningsmannen i enlighet med 3 §.

7 §

Arbetsinställelse får inte inledas eller utvidgas eller en arbetsinställelse eller utvidg-

ning genomföras med anledning av en uppkommen arbetstvist, om inte riksförlikningsmannens byrå och motparten senast två veckor dessförinnan tillställts ett skriftligt meddelande, i vilket orsakerna till den planerade arbetsinställelsen eller utvidgningen av arbetsinställelse samt tidpunkten för när arbetsinställelsen börjar liksom även dess omfattning anges. Den som lämnar meddelandet får endast med motpartens samtycke framskjuta inledandet av en planerad arbetsstrid eller utvidgandet av en sådan till en senare tidpunkt eller begränsa den utöver vad som nämns i meddelandet.

8 §

Anses en på grund av en arbetstvist planerad arbetsinställelse eller utvidgning av den med hänsyn till sin omfattning eller arbetsområdets art beröra samhällets livsviktiga funktioner eller avsevärt skada ett allmänt intresse, kan arbets- och näringsministeriet på framställning av förlikningsmannen eller förlikningsnämnden, i syfte att reservera tillräckligt lång tid för medling, meddela förbud mot den planerade arbetsinställelsen eller utvidgningen eller genomförandet av den för högst 14 dygn räknat från den angivna tidpunkten för när stridsåtgärden inleds. Då det är fråga om en tvist som gäller tjänstemäns anställningsvillkor, kan ministeriet på framställning av förlikningsmannen eller förlikningsnämnden av särskilda skäl förbjuda stridsåtgärden för ytterligare högst 7 dygn. Förbudet ska delges parterna senast tre dygn före den tidpunkt då den planerade stridsåtgärden inleds eller, i det sistnämnda fallet, före utgången av förbudstiden.

9 §

Efter att ha mottagit det meddelande som förutsätts i 7 § ska riksförlikningsmannen eller en förlikningsman som denne förordnat ofördröjligen vidta sådana åtgärder som förlikningsmannen finner ändamålsenliga för

medling i tvisten. Även annars då riksförlikningsmannen fått kännedom om en arbetstvist som äventyrar arbetsfreden, får riksförlikningsmannen vidta de åtgärder som ärendet kräver.

15 §

Har parterna för medling i eller avgörande av en arbetstvist tillsatt ett särskilt organ, ska parterna meddela detta till riksförlikningsmannens byrå. I en sådan tvist får medling inte företas om inte organet handlagt ärendet utan resultat eller den slutsatsen kan dras i ärendet att organet inte kommer att sköta sitt uppdrag eller ha framgång i det.

17 §

Den som bryter mot ett förbud som anges i 7 § eller 8 § 2 mom. eller som meddelats enligt 8 § 1 mom. ska för *brott mot lagen om medling i arbetstvister* dömas till böter.

Allmän åklagare får inte väcka åtal för brott mot förbudet i 7 § om inte målsäganden anmält brottet till åtal.

20 §

Arvodena till förlikningsmännen samt till ordföranden och ledamöterna i en förlikningsnämnd samt övriga kostnader för medlingsverksamheten betalas av statsmedel i enlighet med de arvodesgrunder som arbets- och näringsministeriet bestämt.

Inga avgifter tas ut för de handlingar och expeditioner som utfärdas av förlikningsmän.

Denna lag träder i kraft den 200 .

De distriktsförlikningsmän som förordnats till uppgiften före lagens ikraftträdande fortsätter som förlikningsmän enligt denna lag till utgången av mandatperioden.

Helsingfors den 13 mars 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister Tarja Cronberg

*Bilagor
Parallelltext*

Lag

om ändring av lagen om medling i arbetstvister

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 27 juli 1962 om medling i arbetstvister (420/1962) 4 och 21 §, av dem 4 § sådan den lyder i lag 32/1989,
ändras rubriken för 1 kap., 1, 3, 5 och 7 §, 8 § 1 mom. samt 9, 15, 17 och 20 §,
av dem 1 § sådan den lyder i lagarna 668/1970 och 405/1980, 3 § sådan den lyder i nämnda lagar 668/1970, 405/1980 och 32/1989 samt i lag 1179/1993, 5 § sådan den lyder i nämnda lagar 668/1970 och 1179/1993, 7 och 15 § sådana de lyder i nämnda lag 668/1970, 8 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag 32/1989 och 20 § sådan den lyder i lag 1198/1987 som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Förlikningsman

1 §

För medling i arbetstvister mellan arbetsgivare och arbetstagare och tjänstemän samt för främjande av relationerna mellan dem finnas två riksförlikningsmannatjänster, av vilka den ena tills vidare kan lämnas obesatt då förlikningsväsendets skötsel icke kräver två riksförlikningsmän. Därutöver finnes nödigt antal distriktsförlikningsmän, vilkas antal och verksamhetsområden fastställas genom förordning och handha sitt uppdrag såsom bisyssla.

För viss förlikningsuppgift må *en tillfällig förlikningsman* eller förlikningsnämnd tillsättas.

3 §

Föreslagen lydelse

1 kap.

Riksförlikningsman, förlikningsmän och förlikningsnämnd

1 §

För främjande av fungerande arbetsmarknader och för medling i arbetstvister finns det en tjänst som riksförlikningsman. Dessutom kan det förordnas ett behövligt antal förlikningsmän med uppgiften som bisyssla. Bestämmelser om utnämning av riksförlikningsman och förordnande av dennes ställföreträdare, behörighetsvillkoren för riksförlikningsman samt om förordnande av förlikningsmän, villkoren för att bli förordnad till förlikningsman och om förlikningsmännens mandatperiod utfärdas genom förordning av statsrådet.

För en viss medlingsuppgift kan en förlikningsnämnd tillsättas. *Bestämmelser om tillsättande av en förlikningsnämnd och biträdande av den utfärdas genom förordning av statsrådet.*

3 §

Riksförlikningsmannens byrå finns vid arbets- och näringsministeriet. Riksförlik-

Riksförlikningsmännen åligger:

1) att i samverkan med arbetsmarknadsorganisationerna söka främja relationerna mellan arbetsgivare samt arbetstagare och tjänstemän samt deras organisationer;

2) att på begäran av parterna vara ordförande vid förhandlingar om åstadkommande av arbets- eller tjänstekollektivavtal;

3) att i hela landet leda förlikningsverksamheten vid arbetstvister och i första hand vidtaga de förlikningsåtgärder som föranledas av arbetstvister, vilka omfatta flera distriktsförlikningsmäns verksamhetsområde;

4) att vara förman för distriktsförlikningsmännen;

5) att vid behov förordna distriktsförlikningsmän, som samtyckt därtill, att utföra viss förlikningsuppgift utom sitt verksamhetsområde antingen självständigt eller såsom biträde åt vederbörande riksförlikningsmän;

6) att vid behov hos arbetsministeriet göra framställning om tillsättande av en tillfällig förlikningsman eller en förlikningsnämnd; samt

7) att utföra de övriga uppgifter som statsrådet tilldelat dem.

Riksförlikningsmännen äro suppleanter för varandra. Finnes endast en riksförlikningsman, förordnar statsrådet en av distriktsförlikningsmännen att verka såsom suppleant för riksförlikningsmannen.

4 §

Riksförlikningsmännen har en byrå vid arbetsministeriet.

Om det finns två riksförlikningsmän, förordnar statsrådet den ena av dem till föreståndare för byrån. I övrigt fastställs arbetsfördelningen mellan riksförlikningsmännen av arbetsministeriet.

ningsmannen är chef för byrån. Bestämmelser om utnämning och anställning av personal vid riksförlikningsmannens byrå utfärdas genom förordning av statsrådet.

Riksförlikningsmannen ska

1) i samverkan med arbetsmarknadsorganisationerna sträva efter att främja relationerna mellan arbetsgivare samt arbetstagare och tjänstemän samt deras organisationer,

2) på begäran av parterna vara ordförande vid förhandlingar om åstadkommande av arbets- eller tjänstekollektivavtal *eller förordna en förlikningsman till ordförande vid förhandlingarna,*

3) sörja för medlingen i arbetstvister i hela landet *och vid behov förordna en förlikningsman att sköta en viss medlingsuppgift antingen självständigt eller som biträde för riksförlikningsmannen,*

4) att utföra de övriga uppgifter som statsrådet ålägger riksförlikningsmannen.

4 §

(upphävs)

5 §

Distriktsförlikningsmän åligger:

1) att på begäran av parterna vara ordförande vid förhandlingar om åstadkommande av arbets- eller tjänstekollektivavtal;

2) att ofördröjligen till riksförlikningsmannabyrån anmäla sådan arbetstvist inom hans verksamhetsområde som kan äventyra arbetsfreden;

3) att vidtaga de förlikningsåtgärder som föranledas av arbetstvister inom hans verksamhetsområde; samt

4) att utföra de uppgifter som vederbörande riksförlikningsman enligt 3 § ålägger honom.

7 §

Arbetsinställelse må icke inledas, utvidgas eller igångsättas med anledning av uppkommen arbetstvist, såframt icke riksförlikningsmannabyrån och motparten senast två veckor därförinnan tillställts skriftligt meddelande, i vilket orsakerna till den tillämnade arbetsinställelsen eller utvidgningen av arbetsinställelsen samt tidpunkten för dess begynnande ävensom dess omfattning äro angivna. Meddelaren må endast med motpartens samtycke framskjuta inledandet av tillämnad arbetsstrid eller utvidgande av sådan till en senare tidpunkt eller begränsa den utöver vad i meddelandet nämnts.

Meddelande som i enlighet med vad ovan stadgas skall tillställas riksförlikningsmannabyrån, må inlämnas till vederbörande distriktsförlikningsman, om det angår stridsåtgärd som är avsedd att vidtagas endast inom dennes distrikt.

8 §

Anses en på grund av en arbetstvist planerad arbetsinställelse eller utvidgning av den med hänsyn till sin omfattning eller arbetsområdets art beröra samhällets livsviktiga funktioner eller avsevärt skada ett allmänt intresse, kan arbetsministeriet på framställning av förlikningsmannen eller förlikningsnämnden, i syfte att reservera tillräckligt lång tid för medling, meddela förbud mot den plane-

5 §

En förlikningsman ska utföra de uppgifter som riksförlikningsmannen ålägger förlikningsmannen i enlighet med 3 §.

7 §

Arbetsinställelse får inte inledas eller utvidgas eller en arbetsinställelse eller utvidgning genomföras med anledning av en uppkommen arbetstvist, om inte riksförlikningsmannens byrå och motparten senast två veckor dessförinnan tillställts ett skriftligt meddelande, i vilket orsakerna till den planerade arbetsinställelsen eller utvidgningen av arbetsinställelsen samt tidpunkten för när arbetsinställelsen börjar liksom även dess omfattning anges. Den som lämnar meddelandet får endast med motpartens samtycke framskjuta inledandet av en planerad arbetsstrid eller utvidgandet av en sådan till en senare tidpunkt eller begränsa den utöver vad som nämns i meddelandet.

8 §

Anses en på grund av en arbetstvist planerad arbetsinställelse eller utvidgning av den med hänsyn till sin omfattning eller arbetsområdets art beröra samhällets livsviktiga funktioner eller avsevärt skada ett allmänt intresse, kan *arbets- och näringsministeriet* på framställning av förlikningsmannen eller förlikningsnämnden, i syfte att reservera tillräckligt lång tid för medling, meddela förbud

rade arbetsinställelsen eller dess utvidgning eller mot dess genomförande för högst 14 dygn räknat från den uppgivna tidpunkten för stridsåtgärdens vidtagande. Då det är fråga om en tvist som gäller tjänstemäns anställningsvillkor, kan ministeriet på framställning av förlikningsmannen eller förlikningsnämnden av särskilda skäl förbjuda stridsåtgärden för ytterligare högst 7 dygn. Förbudet skall delges parterna senast tre dygn före den tidpunkt då den planerade stridsåtgärden skall vidtas eller, i det sistnämnda fallet, före utgången av förbudstiden.

mot den planerade arbetsinställelsen eller utvidgningen eller genomförandet av den för högst 14 dygn räknat från den angivna tidpunkten för när stridsåtgärden inleds. Då det är fråga om en tvist som gäller tjänstemäns anställningsvillkor, kan ministeriet på framställning av förlikningsmannen eller förlikningsnämnden av särskilda skäl förbjuda stridsåtgärden för ytterligare högst 7 dygn. Förbudet ska delges parterna senast tre dygn före den tidpunkt då den planerade stridsåtgärden inleds eller, i det sistnämnda fallet, före utgången av förbudstiden.

9 §

Sedan vederbörande förlikningsman mottagit i 7 § förutsatt meddelande, bör han ofördröjligen skruda till åtgärder, som han finner ändamålsenliga för tvistens biläggande. Även eljest, då förlikningsman fått kännedom om arbetstvist, som äventyrar arbetsfreden, må han ingripa.

9 §

Efter att ha mottagit det meddelande som förutsatts i 7 § ska *riksförlikningsmannen eller en förlikningsman som denna förordnat* ofördröjligen vidta sådana åtgärder som förlikningsmannen finner ändamålsenliga för medling i tvisten. Även annars då *riksförlikningsmannen* fått kännedom om en arbetstvist som äventyrar arbetsfreden, får *riksförlikningsmannen* vidta de åtgärder som ärendet kräver.

15 §

Ha parter för förlikning eller avgörande av arbetstvist tillsatt ett särskilt organ, bör meddelande därom tillställas riksförlikningsmannabyrån. I sådan tvist må icke ingripas genom vidtagande av förlikningsåtgärder, såframt ej organet handlagt ärendet utan framgång eller omständigheterna giva vid handen, att det icke kommer att skruda till sitt värv eller ha framgång däri.

15 §

Har parterna för medling i eller avgörande av en arbetstvist tillsatt ett särskilt organ, ska parterna meddela detta till *riksförlikningsmannens byrå*. I en sådan tvist får medling inte företas om inte organet handlagt ärendet utan resultat eller den slutsatsen kan dras i ärendet att organet inte kommer att sköta sitt uppdrag eller ha framgång i det.

17 §

Den som bryter mot förbud varom stadgas i 7 § 1 mom. eller i 8 § 2 mom. denna lag eller som utfärdats jämlikt 8 § 1 mom., straffes med böter.

Allmän åklagare må icke väcka åtal för brott mot förbud, som nämnes i 7 § 1 mom. denna lag, såframt icke sakägare anmält det till åtal.

17 §

Den som bryter mot ett förbud som anges i 7 § eller 8 § 2 mom. eller som meddelats enligt 8 § 1 mom. ska **för brott mot lagen om medling i arbetstvister** dömas till böter.

Allmän åklagare får inte väcka åtal för brott mot förbudet i 7 § om inte målsäganden anmält brottet till åtal.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §

Arvodena till distriktsförlikningsmän och tillfälliga förlikningsmän samt till ordföranden och ledamöterna i en förlikningsnämnd jämte övriga kostnader för förlikningsverksamheten betalas av statsmedel.

Av förlikningsman utfärdade handlingar och expeditioner äro fria från stämpelskatt och andra avgifter.

21 §

Närmare bestämmelser angående tillämpningen och verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

20 §

Arvodena till *förlikningsmännen* samt till ordföranden och ledamöterna i en förlikningsnämnd samt övriga kostnader för medlingsverksamheten betalas av statsmedel *i enlighet med de arvodesgrunder som arbets- och näringsministeriet bestämt.*

Inga avgifter tas ut för de handlingar och expeditioner som utfärdas av förlikningsmän.

21 §

(upphävs)

*Denna lag träder i kraft den 200 .
De distriktsförlikningsmän som förordnats till uppgiften före lagens ikraftträdande fortsätter som förlikningsmän enligt denna lag till utgången av mandatperioden.*

Statsrådets förordning

om medling i arbetstvister

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, föreskrivs med stöd av 1 § i lagen av den 27 juli 1962 om medling i arbetstvister (420/1962), sådan paragrafen lyder i lag xxx/200x:

1 §

Utnämning och anställning

Riksförlikningsmannen utnämns av statsrådet.

Ställföreträdare för riksförlikningsmannen förordnas av statsrådet på framställning av riksförlikningsmannen.

Övrig personal vid riksförlikningsmannens byrå utnämns eller anställs av riksförlikningsmannen.

2 §

Behörighetsvillkor riksförlikningsmannen

Behörighetsvillkor för tjänsten som riksförlikningsman är högre högskoleexamen samt god förtroenhet med arbetslagstiftningen och arbetsmarknadsfunktionerna.

3 §

Förordnande av förlikningsmän och deras verksamhetsområde

Statsrådet förordnar på framställning av riksförlikningsmannen ett behövligt antal förlikningsmän för tre år i sänder.

Förlikningsmännens verksamhetsområde är hela landet. En förlikningsman är permanent stationerad på Åland.

4 §

Förutsättningar för förordnande till förlikningsman

Till förlikningsman kan förordnas en person som har en sådan i praktiken visad skicklighet och förmåga som en framgångsrik skötsel av uppgiften förutsätter.

5 §

Förlikningsnämnd

Riksförlikningsmannen eller en förlikningsman i en arbetstvist kan göra en framställning om tillsättande av en förlikningsnämnd till arbets- och näringsministeriet.

Ordföranden och övriga medlemmar i förlikningsnämnden förordnas av arbets- och näringsministeriet.

6 §

Riksförlikningsmannens medlingshjälp

Riksförlikningsmannen ska lämna förlikningsnämnden den hjälp som nämnden behöver vid skötseln av en förlikningsuppgift.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 200 .

Genom denna förordning upphävs förordning i arbetstvister (1205/1987) jämte ändringen av den 23 december 1987 om med-ringar.